

+
•
○
Круглий стіл
**«ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ВІД ТЕОРІЇ – ДО ПРАКТИКИ»**

**Відділ андрагогіки Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна
НАПН України
(05 грудня 2024 р., Київ)**

Особливості спілкування в умовах війни з дітьми з ООП

Маслянікова І.В., завідувачка кафедри психології, соціальної роботи та педагогіки Інституту соціальних технологій

Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

+
•
○

Інклюзія під час війни.

Звук повітряної тривоги чи вибухів і незнайомий простір викликають страх і тривогу в усіх дітей, зокрема і в дітей із особливими освітніми потребами.

Яким має бути освітній процес для дітей у воєнний час, чому важливо відновити звичні рутини і на що варто звернути увагу педагогам?

Поради для підтримки дітей.

- намагайтеся зберегти старі ритуали, та відновити звичні для дитини елементи освітнього процесу;
- створіть нові, безпечні та комфортні для дитини ритуали, які допоможуть їй продовжити навчання;
- приділіть увагу фізичній активності та навантаженню згідно з можливостями дитини - робіть разом дихальні вправи;
- дозвольте розповісти дітям про їхні страхи та занепокоєння. Наголосіть на тому, що всі емоції зараз - нормальне явище, яке можуть переживати всі люди;
- складіть соціальну історію, яка пояснить дитині, що відбувається зараз, і складіть послідовний та зрозумілий алгоритм дій.

Старі ритуали.

Відновіть звичні для дитини елементи процесу творення. Це може бути вітання з учителем вранці, ранкове коло, рух між уроками, повернення «довоєнного» розкладу тижня – та будь що, що добре знайоме учням.

Такий ритуал надає стабільності під час навчання всім школярам, а не тільки дітям з особливими освітніми потребами.

Зарядка.

Перед тим, як переходити до нового уроку чи заняття, дуже корисно приділяти увагу тілу через фізичні вправи. Для цього підійдуть: дихальні вправи, потягування рук догори, повороти голови праворуч і ліворуч, і нахил тулуба назад і вперед.

Такі вправи повертають увагу до тіла, відволікають від тривожних думок.

Емоції.

Дозвольте дитині розповісти про свій страх, занепокоєння, але водночас не змушуйте її це робити. Всі ми зараз відчуваємо багато розпачу, безсилля, люті та смутку, тому дуже важливо не забороняти дітям виражати в даних ситуаціях емоції через плач чи роздратування.

Це – нормальні емоції, які відчуваємо ми всі.

Інклюзія під час війни.

Навчання у такий складний час – це новий виклик для педагогів, але знайте, що ваша безумовна любов до дітей та підтримка допоможе їм стабілізувати психологічний стан.

Пам'ятайте, що педагог – це не психолог, тому якщо ви побачили, що ваш учень занадто тривожний чи агресивний, одразу зверніться до психолога закладу для подальшої психологічної підтримки.